

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3822203148
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3822203148.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovcej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Zuzany Holúbkovej, v právnej veci otca: I. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX, t.č bytom Y. XX/X, G., občan SR, zast. JUDr. Vladimírom Štrbikom, advokátom s pozastaveným výkonom činnosti, so sídlom v Prievidzi, Námestie slobody 2, na obdobie pozastavenia činnosti zast. JUDr. Romanom Henčelom, advokátom so sídlom v Prievidzi, G. Švéniho 8 a matky: G. P., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX, občianka SR, o návrhu otca, matky a K. H., nar. XX.XX.XXXX, o zníženie vyživovacej povinnosti k deťom a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. I. H., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 22.11.2022 č.k. 9P/38/2022-142, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku II., v časti o zamietnutí návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti k mal. I. H., nar. XX.XX.XXXX, p o t v r d z u j e.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom výrokom I. súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej je otec mal. I. oprávnený stretávať sa s maloletým v nepárnom týždni od piatku od 16.00 hod. do nedele do 14.00 hod. s tým, že otec si maloletého prevezme pred bydliskom matky a odovzdá ho opätovne pred bydliskom matky, matka sa zaväzuje dieťa na styk pripraviť a styk umožniť. Výrokom II. rozhodol, že otec I. H. je povinný prispievať na výživu K. H., nar. XX.XX.XXXX, t. č. bytom L. O., E. XXX/XX, sumou 150,- eur mesačne a matka G. H. je povinná prispievať na výživu K. H. sumou 150,- eur mesačne, obidvaja do rúk K. H. počnúc dňom 18.10.2022. Zročné výživné matky vo výške 70,- eur súd povolil matke splácať spolu s bežným výživným v splátkach po 10,- eur až do zaplatenia. Návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti vo vzťahu k mal. I. zamietol. Výrokom III. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. V rozhodnutí súd prvej inštancie konštatoval, že otec maloletého sa návrhom domáhal zmeny rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 18P/32/2021-91 z 26.11.2021, ktorým boli jeho deti K. a mal. I. zverené matke a určená jeho vyživovacia povinnosť k dcére na sumu 250,- eur a k maloletému synovi na sumu 200,- eur mesačne, pričom návrh odôvodnil tým, že mu pribudli ďalšie vyživovacie povinnosti k manželke S., s ktorou uzatvoril manželstvo 22.07.2022, z ktorého sa mu narodila dcéra S. H., nar. XX.XX.XXXX. Manželka má invalidný dôchodok 423,- eur a poberá rodičovský príspevok. Predtým bola práceneschopná, mala príjem 200,- eur mesačne. Žiadal dcéru K., ktorá sa odsťahovala od matky, zveriť do jeho starostlivosti, matku zaviazat' platením vyživovacej povinnosti vo výške 150,- eur mesačne a znížiť mu vyživovaciu povinnosť k mal. I. na sumu 150,- eur mesačne. Otec poukázal na to, že ako

podnikateľ má čistý príjem 550,- eur mesačne, býva s manželkou v trojizbovom byte, kde má podmienky na bývanie aj pre dcéru K., ktorá študuje na strednej škole, odbor kuchár. V priebehu konania otec svoj návrh o zverenie mal. K. do jeho starostlivosti zobral späť. Mal. K. dovŕšila 11.09.2022 osemnásť rok svojho veku, preto súd ďalej konal i s ňou. Matka maloletého s návrhom na zníženie výživného nesúhlasila. V priebehu konania, podaním z 03.10.2022 matka následne žiadala upraviť styk otca s mal. I., a to každý druhý týždeň počas školského roka od piatku od 16.00 hod. do soboty do 19.00 hod. a počas prázdnin od piatku od 16.00 hod. do nedele do 19.00 hod. K. na pojednávaní žiadala znížiť vyživovaciu povinnosť otca na sumu 150,- eur mesačne a určiť matke výživné 150,- eur mesačne, pretože býva s priateľom, osamostatnila sa, sama si uhrádza životné náklady.

3. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že z hľadiska skutkových zistení bolo pre rozhodnutie o návrhu otca maloletého, návrhu K. a matky rozhodné posúdenie toho, či došlo k takej zmene pomerov, ktorá by znamenala zmenu schopností, možností a majetkových pomerov otca, matky a odôvodnených potrieb maloletého a oprávnenej. Konštatoval, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že k zmenám došlo na strane dcéry, ktorá býva s priateľom, je už plnoletá, štúdiom sa pripravuje na budúce povolanie. Má výdavky cca 300,- eur mesačne. Otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k manželke, ktorá má invalidný dôchodok 423,- eur, poberá rodičovský príspevok, platia spolu nájom 500,- eur. Otec naďalej podniká, má príjem okolo 1 000,- eur mesačne. Obidvaja rodičia vlastnia rodinný dom v T., mali už ponuku predať ho za 140 000,- eur, čakajú na vyššiu ponuku. Mal. I. je o rok starší, jeho výdavky neklesli, naopak stúpili. Vychádzajúc z uvedeného, súd návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti k mal. I. nevyhovel, keď dospel k záveru, že je stále v možnostiach a schopnostiach otca plniť vyživovaciu povinnosť k maloletému vo výške k akej sa zaviazal v r. 2021. Podľa zhodného názoru otca i K., s poukazom na jej výdavky, otca zaviazal povinnosťou prispievať zníženým výživným na K. vo výške 150,- eur, rovnako ako i matku, ktorá žije u svojich rodičov a jej príjem jej umožňuje platiť výživné na K. v tejto výške. Súd zároveň schválil rodičovskú dohodu uzavretú na pojednávaní ohľadom stretávania sa mal. I. s otcom, pretože bola v záujme maloletého. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP.

4. Proti rozsudku, jeho výroku II. v časti, v ktorej súd prvej inštancie zamietol návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k mal. I., sa v zákonnej lehote odvolal otec maloletého prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp. ho zmenil tak, že určí jeho vyživovaciu povinnosť k mal. I. na sumu 100,- eur mesačne od rozhodnutia súdu. Ako odvolací dôvod uviedol ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Poukázal na porušenie zásady uvedenej v čl. 6 CMP, a to povinnosť súdu zistiť skutočný stav veci, keď zdôraznil, že v mimosporovom konaní sa vyžaduje od súdu, aby zistil skutočný stav veci, teda v rámci dokazovania sa nespoliehal len na dôkaznú iniciatívu účastníkov konania, ale aplikoval tzv. vyšetrovací, resp. vyhľadávací princíp civilného procesu. Preto je súd povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci. Bol toho názoru, že v preskúmanej veci súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výživnom nevychádzal z náležite zistených príjmových a výdavkových pomerov na strane matky, maloletého a dcéry K., keď matka poberala od otca výživné, pričom ani celú sumu, ktorú dostávala od otca, nedávala v tom čase mal. K., ktorá s matkou nežila v spoločnej domácnosti. Matka bola po tejto stránke zvýhodnená, má dve vyživovacie povinnosti. Otec má tri vyživovacie povinnosti pri takmer rovnakom príjme a rovnakých majetkových pomeroch. Doposiaľ nebolo vysporiadané BSM medzi rodičmi detí. Súd nezobral v úvahu reálne náklady otca, ako aj splácanie pôžičky z prvého manželstva. Otec pracuje v spoločnosti B., s.r.o. ako SZČO. Túto skutočnosť súd síce zisťoval, avšak nezobral v úvahu povinnosti otca voči štátu odvádzať daň a odvody do zdravotnej a sociálnej poisťovne, ktoré sú nevyhnutné a musí ich platiť. Po odrátaní všetkých jeho nákladov, teda aj nájmu a ostatných výdavkov zabezpečujúcich jeho terajšiu rodinu jeho mesačný príjem predstavuje sumu cca 600,- eur. Dcére K. posielala výživné v sume 150,- eur, pričom súd prvej inštancie ponechal jeho vyživovaciu povinnosť k mal. I. vo výške 200,- eur mesačne. Súd absolútne nebral do úvahy jeho vyživovaciu povinnosť voči mal. dcére S., pre ktorú bolo potrebné zabezpečiť výbavičku a ďalšie zvýšené náklady pri narodení dieťaťa, ako aj skutočnosť, že terajšia manželka je na rodičovskej dovolenke. Súd zobral do úvahy manželkin príjem, jej skutočné a oprávnené výdavky vôbec nezisťoval, teda vychádzal pri svojom rozhodovaní z neúplne zisteného skutkového stavu. Manželka má takisto ešte dve školopovinné dcéry, jednu ešte maloletú, ktorá je zverená do jej starostlivosti a 19-ročnú, školopovinnú, ktorej mesačne prispieva 100,- eur. Tiež má výdavky z predošlého manželstva v sume 350,- eur mesačne. Bývalému manželovi bolo určené platiť výživné v sume 80,- eur mesačne, ktoré riadne neplatí. Na základe uvedeného bol toho názoru, že súd prvej inštancie vydal napadnuté

rozhodnutie bez náležite zisteného skutkového stavu a súdne rozhodnutie trpí vadami, ktoré sú obtiažne riešiteľné v odvolacom konaní.

5. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že trvá na svojom vyjadrení z pojednávania, ktoré sa konalo dňa 22.11.2022 na súde prvej inštancie. Zníženie vyživovacej povinnosti otca nie je v záujme maloletého.

6. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdiť. Poukázala na to, že odchodom dcéry K. zo spoločnej domácnosti k priateľovi jej vznikla vyživovacia povinnosť voči dcére vo výške 150,- eur mesačne. Pokiaľ otec uvádza, že dcére K. nedávala celú sumu od neho, ktorú jej posielal, k tomuto súdu predložila výpisy z banky, z ktorých vyplýva, že dcére prevodom posielala peniaze otca, doplatok z úradu práce, ako aj rodinné prídavky. V čase, keď už dcéra nebývala v spoločnej domácnosti s ňou, jej posielala 80,- eur, čo tiež doložila výpisom z banky. Za mesiac október dcére poslala doplatok 70,- eur ako jej bolo súdom určené a od mesiaca november jej posielala 150,- eur, ako jej tiež bolo určené. Všetko má podložené bankovým výpisom. Otec ďalej uvádza, že má tri vyživovacie povinnosti. Súdu predložila lekársku správu otca, že už počas ich manželstva bol neplodný a musel chodiť k urológovi do C., aby mohli splodiť syna I.. Pri bujarej povesti jeho terajšej manželky bude stále tvrdiť, pokiaľ to nebude lekársky potvrdené, že dieťa S. nie je jeho dcéra. Vysporiadanie ich spoločného BSM by malo byť už koncom februára, najneskôr v polovici marca. Realitná kancelária ACT Reality podpísala predpredajnú zmluvu s kupujúcim. Nehnuteľnosť bude predaná za sumu 130 000,- eur, kde otec maloletého dostane 70 000,- eur a ona 60 000,- eur. Zo sumy bude vyplatený aj úver, ktorý otec platí, ako aj exekúcie, ktoré vznikli počas manželstva za neplatenie odvodov do zdravotnej a sociálnej poisťovne. Túto povinnosť voči štátu platiť si ich nemal ani počas manželstva a nemá ich ani teraz. Bolo by dobré dať preveriť daňovému úradu skutočnosť, že otec si neodvádza odvody a pri daňovom priznaní mu vyjde daňové priznanie na nulu, treba overiť pravdivosť podaných daňových priznaní, nakoľko otec ako živnostník by mal mať založený svoj osobný bankový účet, kde mu má chodiť mzda od spoločnosti B., s.r.o., tak ako to majú aj ostatní SZČO. Ak otec nie je schopný si sám odvádzať zákonom stanovené odvody, nech sa zamestná ako zamestnanec a zamestnávateľ ich bude platiť za neho. Platenie nájmu otcovi taktiež za chvíľu odpadne, nakoľko jeho terajšia manželka má vo svojom vlastníctve nehnuteľnosť v L. G., do ktorej sa idú sťahovať. Pri narodení dieťaťa štát aj obec prispieva dávkou na pokrytie výdavkov spojených so zabezpečením nevyhnutných potrieb novorodenca. Ďalej uviedla, že je zaujímavé, že otec sa ide obhajovať vyživovacou povinnosťou jeho manželky, z čoho jej vychádza, že chce radšej platiť na jej dve dcéry a bývalého manžela ako na ich spoločného syna. Keď jeho súčasná manželka vedela aké má výdavky, mala sa správať zodpovedne voči tomu a neostať doma na rodičovskej dovolenke a spoliehať sa na to, že súčasný manžel bude platiť za ňu. Ďalej poukázala na to, že rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia a vznikajú priamo zo zákona narodením dieťaťa, pričom súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa. Toto všetko pri mal. I. zabezpečuje iba ona ako matka, otec sa o maloletého nijako nezaujíma, na výchove sa nepodieľa, nezaujíma sa ani o prospech v škole, ani o zdravotný stav, o nič. Každý nepárny týždeň vo štvrtok maloletému zavolá, či ide k nemu, maloletý to odmieta, tak mu zavolá opäť vo štvrtok nepárny týždeň a takto sa to opakuje dookola. Taká je starostlivosť otca voči maloletému. Na základe uvedeného mala za to, že súdne rozhodnutie je správne a netrpí žiadnymi vadami. Aby mohla ďalej poskytovať osobnú starostlivosť maloletému v takej miere ako doteraz, žiada o zachovanie právoplatnosti rozsudku. K odvolaniu pripojila potvrdenia VÚB banky o zrealizovaní transakcií, kópiu zmluvy o splátkovom úvere a potvrdenie realitnej spoločnosti ACT Management, s.r.o. o uzavretí rezervačnej zmluvy.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa § 65 a § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. (Civilný mimosporový poriadok, ďalej len CMP), bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP) a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku II., v časti, v ktorej súd prvej inštancie návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti k mal. I. zamietol a v závislom výroku III. o trovách konania, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správny.

8. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a vo výroku II., v časti, v ktorej boli otec I. H. a matka G. H. zaviazaní prispievať na výživu K. H., nar. XX.XX.XXXX každý sumou po 150,- eur mesačne a určené ročné výživné matky, odvolaním otca napadnutý nebol, preto je rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti právoplatný a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (§ 367 CSP).

9. Otec odvolaním namietal zamietnutie jeho návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti k mal. I. súdom prvej inštancie.

10. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

11. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

12. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

14. Z ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

15. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť (či už schválením novej dohody, alebo autoritatívnym rozhodnutím), je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti však môže byť iba skutočnosť, že sa závažnejším spôsobom zmena prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Nestačí len úvaha súdu o tom, že je doterajšie výživné neprimerané. Pokiaľ by súd nemal za preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, šlo by vlastne o neprípustné preskúmavanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia.

16. Pri rozhodovaní o zmene výšky výživného preto treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Tieto sa však môžu stať dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti len vtedy, keď sa závažnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku.

17. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. okolnosťami na strane oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov v zmysle § 78 ods. 3 Zákona o rodine. Na strane povinného môže byť takouto zmenou strata zamestnania (súd je povinný skúmať príčiny), dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov a pod. Na strane oprávneného sú takými okolnosťami napr. nadobudnutie čiastočnej alebo úplnej schopnosti živiť sa sám, zmena potrieb u školopovinných detí, zmena majetkových pomerov a pod. Až v prípade, ak má súd za preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti. Zmena výšky výživného alebo jeho úplné zrušenie je možné najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov.

18. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že vyživovacia povinnosť otca k mal. I. bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 18P/32/2021-91 zo dňa 26.11.2021, právoplatným dňa 6.12.2021, kde rodičia uzavreli rodičovskú dohodu, v ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu vtedy mal. K. sumou 250,- eur a na výživu mal. I. sumou 200,- eur mesačne. V čase uvedeného rozhodnutia o výživnom bol otec mal. I. živnostníkom, mal vyživovaciu povinnosť k vtedy mal. K. a k mal. I.. Priemerný mesačný príjem otca bol cca 1 300,- eur brutto. Otec splácal spotrebiteľský úver 130,- eur mesačne. Už v tom čase býval s priateľkou v prenajatom byte, platili poplatky spojené s nájomom bytu vo výške 500,- eur mesačne, otec mal popri tom výdavky na dom v T. vo výške 44,- eur elektrina, 78,- eur voda a dva roky nezaplatené dane. Vlastnil osobné motorové vozidlo značky E. M. r. výroby 1997

a spolu s manželkou vlastnil rodinný dom v T., ktorý bol v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Matka mal. I. mala príjem 668,- eur mesačne, poberala prídavky na deti. Mal. I. bol žiakom druhého ročníka základnej školy, K., ktorá bola v tom čase maloletá, bola študentkou druhého ročníka D. odbornej školy T. v G..

19. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že otec maloletého je stále živnostníkom, z faktúr nachádzajúcich sa v spise vyplýva, že priemerný mesačný zárobok otca za obdobie od februára 2022 do októbra 2022 bol 1 271,33 eur mesačne. Otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k manželke a k mal. S., nar. XX.XX.XXXX. Manželka otca poberá invalidný dôchodok vo výške 423,- eur mesačne a rodičovský príspevok. Matka maloletého má priemerný mesačný príjem 721,- eur, poberá prídavok na mal. I.. Mal. I. je žiakom prvého stupňa základnej školy, dcéra K. sa z domácnosti matky odsťahovala k svojmu priateľovi, naďalej študuje na strednej škole. Rozsudkom súdu prvej inštancie v tejto veci (nenapadnutým odvolaním otca ani matky), sa znížila vyživovacia povinnosť otca k K. zo sumy 250,- eur mesačne na sumu 150,- eur mesačne a matke naopak bola rozhodnutím súdu určená vyživovacia povinnosť k K. vo výške 150,- eur mesačne, počnúc dňom 18.10.2022 a matke bol vyčíslený nedoplatok na výživnom vo výške 70,- eur mesačne, ktorý súd povolil matke splácať spolu s bežným výživným v splátkach po 10,- eur až do zaplatenia.

20. V prvom rade je potrebné uviesť, že preskúmaním spisu a postupu súdu prvej inštancie odvolací súd nezistil, že by súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez zistenia potrebného skutkového stavu veci, ako to namietal otec vo svojom odvolaní, naopak, z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vo veci vykonal podrobné a rozsiahle dokazovanie, z ktorého vychádzal pri svojom rozhodnutí, preto námietka otca, že súd rozhodol na základe neúplne zisteného skutkového stavu veci, neobstoja a túto odvolaciu námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že k zmene pomerov došlo na strane všetkých účastníkov konania. K zmene pomerov predovšetkým došlo na strane otca, ktorému pribudla vyživovacia povinnosť k dcére S., nar. XX.XX.XXXX, otcovi sa naopak zníži vyživovacia povinnosť k dcére K., a to zo sumy 250 eur na sumu 150 eur, t.j. o sumu 100,- eur mesačne. Príjem otca oproti predchádzajúcej úprave o výživnom zostal v podstate rovnaký, nakoľko otec pri predchádzajúcom rozhodnutí o výživnom uvádzal príjem okolo 1 300,- eur brutto; podľa faktúr nachádzajúcich sa v spise otec za obdobie od februára 2022 do októbra 2022 dosahoval príjem priemerne vo výške 1 271,33 eur mesačne. Otec rovnako ako v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom spláca spotrebiteľskú pôžičku z predchádzajúceho manželstva a býva spolu s manželkou (vtedy priateľkou) a mal. dcérou v prenajatom byte, za ktorý platia rovnaké náklady ako v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia. Otec je stále živnostníkom, takže rovnako ako v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia je povinný odvádzať dane a platiť odvody na sociálne a zdravotné poistenie. Je ďalej potrebné konštatovať, že obaja rodičia mal. I. sú stále vlastníkami rodinného domu, ktorého hodnota bola podľa dokladov založených v spise a vyjadrení účastníkov konania stanovená na sumu 140 000,- eur, pričom z dokladu predloženého matkou k vyjadreniu k odvolaniu vyplýva, že dom je rezervovaný a do konca marca má dôjsť k jeho predaju za sumu 130 000,- eur, z ktorej sumy má otec obdržať sumu 70 000,- eur a matka mal. I. sumu 60 000,- eur. K zmene pomerov došlo aj na strane matky mal. I., u ktorej sa príjem oproti predchádzajúcej úprave o výživnom mierne zvýšil (zo sumy 660,- eur mesačne na sumu 721,- eur mesačne), ale zároveň matka bude na základe súdneho rozhodnutia povinná platiť výživné na dcéru K. vo výške 150,- eur mesačne. V konaní nebolo preukázané, že by si matka doposiaľ svoju vyživovaciu povinnosť k dcére K. neplnila, ako tvrdil otec vo svojom odvolaní, čo vyplynulo z dokladov predložených matkou v konaní, ktorými matka preukázala, že pravidelne dcére K. poukazovala čiastky na jej výživu, rodinné prídavky a aj v súčasnosti si plní súdom určenú vyživovaciu povinnosť k K.. K zmene pomerov došlo aj na strane mal. I., ktorý je o 1,5 roka starší, čím nepochybne došlo k zvýšeniu nákladov na jeho výživu vo všetkých oblastiach ich uspokojovania.

21. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov sa preto odvolací súd stotožnil so súdom prvej inštancie, ak návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k mal. I. zamietol. Vykonaným dokazovaním bolo totiž preukázané, že k zmene pomerov u otca došlo iba pribudnutím jeho vyživovacej povinnosti k mal. S. (ku ktorej má však vyživovaciu povinnosť aj jej matka, ktorá nie je bez príjmu, keďže je poberateľkou invalidného dôchodku), zároveň sa však otcovi znížila vyživovacia povinnosť k dcére K., a to o sumu 100 eur mesačne. Z vykonaného dokazovania taktiež vyplynulo, že otcovi bude v blízkom čase vyplatená značná časť finančných prostriedkov z predaja rodinného domu, takže nemožno konštatovať, že od posledného rozhodnutia súdu o výživnom došlo k takej negatívnej zmene finančných

a majetkových pomerov na strane otca, ktorá by dôvodila zmenu predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom na mal. I..

22. Preto súd prvej inštancie rozhodol vecne správne. To je dôvodom na potvrdenie výroku II. v napadnutej časti a závislého výroku III. o trovách konania rozsudku súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 1 CSP).

23. O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania. V mimosporových konaniach platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP), pokiaľ v konaní nie sú zistené dôvody hodné osobitného zreteľa. Takéto dôvody v danej veci zistené neboli, preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu.